

บทคัดย่อ

การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต หมายถึงการกระทำอันเป็นการข่มขู่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยเฉพาะซ้ำ ๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตต่อเนื่องกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งอาจเป็นระยะเวลาสั้น ๆ หรือยาวนานเป็นปี หรือหลายปีก็ได้ โดยจุดประสงค์ของผู้กระทำคือเพื่อข่มขู่ให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของตนเกิดความรู้สึกหวาดกลัว ตระหนก ตกใจ การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตนั้นแม้จะยังมิได้มีการลงมือกระทำการตามที่ข่มขู่จนก่อให้เกิดผลร้ายหรือความเสียหายแก่ผู้ที่ถูกข่มขู่ก็ตาม แต่เมื่อโดนข่มขู่ว่าจะทำอันตรายต่อร่างกาย ชีวิต หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน หรือเชื่อว่าจะมีการกระทำการใดตามที่ได้ข่มขู่ไว้ ผู้ถูกข่มขู่ย่อมเกิดความหวาดกลัว รู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตน จนส่งผลกระทบต่อจิตใจ ร่างกาย และการดำเนินชีวิตได้ ดังนั้นหากไม่มีการแทรกแซงเพื่อหยุดหรือยับยั้งการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต การกระทำดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบอันไม่พึงประสงค์ต่อผู้ถูกข่มขู่เกินควร

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการบัญญัติให้การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตเป็นความผิดอาญา โดยกฎหมายของแต่ละมลรัฐจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละบัญญัติขึ้น อย่างไรก็ตามกฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของแต่ละมลรัฐจะประกอบไปด้วยการกระทำต่าง ๆ อันเป็นการข่มขู่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และจุดประสงค์ของการข่มขู่คือเพื่อทำให้ผู้ถูกข่มขู่เกิดความหวาดกลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขู่หรือสมาชิกในครอบครัวของผู้นั้น โดยวัตถุประสงค์ของการบัญญัติกฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต คือ เพื่อป้องกันเหยื่อและหยุดหรือยับยั้งผู้กระทำมิให้กระทำการต่อไปจนเกิดผลร้ายแก่เหยื่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งหมายที่จะศึกษากฎหมายการข่มขู่ทางทางอินเทอร์เน็ตของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเน้นเฉพาะกฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐหลุยเซียนา มลรัฐมิสซิสซิปปี มลรัฐนอร์ทคาโรไลนา และมลรัฐโรดไอแลนด์ โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบของความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต โทษ และมาตรการอื่น ๆ ทางกฎหมายที่นำมาใช้กับผู้กระทำผิด และเนื่องจากในปัจจุบันนี้กฎหมายอาญาของไทยยังมิได้มีการบัญญัติความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตขึ้นมาใช้บังคับ จึงควรพิจารณาว่ากฎหมายอาญาของไทยที่มีอยู่มีความเหมาะสมและครอบคลุม สามารถนำมาใช้บังคับกับการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตได้เพียงใด และจะได้นำกฎหมายว่าการข่มขู่ทางทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือบัญญัติความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตขึ้นมาใช้บังคับในประมวลกฎหมายอาญาของไทย

ผลจากการศึกษาพบว่ากฎหมายว่าด้วยการชุมนุมทางอินเทอร์เน็ตของของมลรัฐอิลลินอยส์ มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐลุยเซียนา มลรัฐมิสซิปปี มลรัฐนอร์ทคาโรไลนา และมลรัฐโรดไอแลนด์ มีองค์ประกอบที่เป็นหลักทั่วไป คือ องค์ประกอบในส่วนของกระทำภายนอก ได้แก่ การชุมนุมผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าจะทำร้ายร่างกายบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือชุมนุมว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น ส่วนองค์ประกอบภายใน คือ กระทำโดยจงใจ มีเจตนาชุมนุม ทำให้เกิดหวาดกลัว หรือตกใจ นอกจากนี้ยังมีมาตรการอื่น ๆ ทางกฎหมายที่นำมาใช้กับผู้กระทำความผิดฐานชุมนุมทางอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

สำหรับกฎหมายของไทยนั้น เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของการชุมนุมทางอินเทอร์เน็ตแล้ว ทำให้ทราบว่า กฎหมายที่สามารถนำมาใช้บังคับ ได้แก่ มาตรา 392 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามมาตรา 392 นั้นผู้กระทำความผิดทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัว หรือความตกใจ โดยการขู่เข็ญ อย่างไรก็ตามมาตรา 392 นั้นมีอัตราโทษเบาจึงอาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ลงโทษผู้ที่กระทำความผิดซ้ำ ส่วนมาตรการอื่น ๆ ทางกฎหมายที่จะนำมาใช้กับผู้กระทำนั้นก็ยังคงไม่เพียงพอ

ดังนั้นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้เสนอให้เห็นถึงข้อจำกัด ความไม่เหมาะสม และความไม่เพียงพอของกฎหมายอาญาของไทย รวมทั้งมาตรการอื่น ๆ ทางกฎหมายที่จะนำมาใช้บังคับเกี่ยวกับการชุมนุมทางอินเทอร์เน็ต จึงได้ขอเสนอแนะให้มีการบัญญัติความผิดฐานชุมนุมทางอินเทอร์เน็ตและแก้ไขเพิ่มเติมวิธีการเพื่อความปลอดภัย เพื่อนำมาใช้บังคับกับการชุมนุมทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสม

Abstract

Cyberstalking means an act in a manner of threatening against any specific person repeatedly and continuously by means of internet on a period of time which may be in a short while or on a long period for a year or several years where the objective of the doer is a threat to cause the person falling in as his/her victim and having the feeling of fear and frightening. Such cyberstalking, even though there has been no commencement on an act of such threatening to the extent causing an unfavorable consequence or damage to the person having been under threat, however, when he has been threatened against body, life or to cause damage to the property or has believed that there will be an act as threatened, the person under threat will definitely fall into the nest of fear, feel insecure in his life and property to the extent adversely affecting mind, body and the leading of the life. Therefore, if there should be no intervention to stop or stay an act of cyberstalking, such acts will definitely result in the excessively undesirable effects on persons under threats.

In the United States of America, there are legislations of Cyberstalking Laws defining a cyberstalking as a criminal offence which are variedly different dependable on the legislation of each State. However, the Cyberstalking Laws of each State consists of various acts being the cyberstalking against any persons and the objective of the threats is to cause the persons under threats to have the feeling of fears that a danger may contingently occur to their bodies, lives and properties or members of their families. The objective in legislating the Cyberstalking Law is to protect the victims and stop or stay the doers from furthering the acts to the extent causing unfavorable consequences to the victims.

This Thesis is focally aimed at the study of the Cyberstalking Law of the United States of America, specifically, in the State of Illinois, Washington, Louisiana, Mississippi, North Carolina and Rhode Island by considering the matter on the elements of the offence on cyberstalking, penalties, other legal measures applicable for use against offenders and because of the reason that, presently, the Thai Criminal Law has not yet

stipulated any provisions with regard to offence on cyberstalking for enforcement, the existing Thai Criminal Law should, therefore, be considered on the matter of its suitability and coverage and to what extent it can be applied in the enforcement on cyberstalking and that the Cyberstalking Law of such States shall be used as a guideline in the modifications on or legislations of the offence relating to cyberstalking for application in the Thai Criminal Code.

Result of the study revealed that the Cyberstalking Law of the State of Illinois, Washington, Louisiana, Mississippi, North Carolina and Rhode Island consist of the elements being the general principle which are external elements such as, a threat via electronic mail (e-mail) or electronic communications that bodily harm will be committed against any person or a threat to cause damage to the property of any person or members of such person's family while the internal elements are the acts willfully intended to threaten a person to be fearful or frightened. In addition, there are other legal measures applicable for use against the offenders on charge of internet threats, as well.

For Thai law, when considering the nature of a cyberstalking, it has come to knowledge that the law which can be applied in the enforcement is Section 392 of the Criminal Code. The offence under said Section 392 shall be an act committed to cause the other person to be fearful or frightened by way of threatening, however, the offence under Section 392 stipulates the rate of penalty to be inflicted on the offender is light, thus, it is unsuitable to apply against an offender committing a repeated offence whereas the other measures to be applied to the doers have still been insufficient.

Therefore, this Thesis offers the matter on the restrictions, unsuitability and insufficiency of Thai law including the other legal measures to be adopted for use in the enforcement in relation to cyberstalking, thus, it is recommended that the offence of cyberstalking be provided and security procedures be revised for suitable application against any acts of cyberstalking.